

Sarcòfag de Sant Pere de Vallhonestà

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Església de Sant Pere. Zona Vallhonestà. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament	A l'interior de l'església de Sant Pere de Vallhonestà
Coordenades:	
Latitud:	41.67387
Longitud:	1.88786
UTM Est (X):	407426
UTM Nord (Y):	4614165

Classificació

Número de fitxa	08262-7
Àmbit:	Patrimoni moble
Tipologia	Objecte
Estil / època:	Medieval Romànic
Segle	XII
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	tapa molt malmesa
Protecció	Legal
Observacions protecció:	BCIL, acord municipal 23/2/2011
Número inventari	IPAC nº 17142
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Restringit
Ús actual:	Ornamental
Titularitat	Privada accessible
Titular:	Bisbat de Vic. Palau Episcopal. Carrer Santa Maria, 1. 08500 VIC
Fitxes associades:	
Sant Pere de Vallhonestà	

Autoria de la fitxa
Data de registre de la fitxa:

María del Agua Cortés Elía / OPC
ds., 12/06/2004 - 02:00

Descripció

A l'interior de l'església de Sant Pere de Vallhonestà es conserva un sarcòfag de pedra de forma ortoèdrica que medeix 126 cm de llarg, 56 cm d'ample i 47 cm d'alçària. La tapa és de doble vessant i fa 27 cm des del vèrtex a la base. L'ornamentació és molt simple, ja que només és decorada a la cara frontal per una sanefa que ressegueix tot el perímetre del rectangle. La temàtica decorativa consisteix en un seguit de cercles a l'interior dels quals hi ha inscrits uns pètals. La tapa és molt malmesa i ha estat trossejada en tres fragments. Aquest sarcòfag, que devia ésser utilitzat com a ossera, reposa damunt uns peus de pedra amb decoracions.

Història

L'església es trobava dins l'antic terme de Vallhonestà que constava com un enclau a part del de Castellet i ja documentat al segle XII com a domini comtal. Inicialment Vallhonestà formava una quadra jurisdiccional independent que va estar en mans de diferents famílies feudals. El 1115 els feudataris eren els Guàrdia de Montserrat, i no tornem a saber res més fins el 1375, quan el rei vengué la seva jurisdicció juntament amb les de Mura i Granera a Pere de Planella; a mitjans del segle XVI fou propietat de la família Aymerique i, per aliança matrimonial, passà als senyors de Rajadell i Vallformosa que la posseïren fins al segle XIX. Des de l'any 1850 forma part del municipi de Sant Vicenç. Hi ha poca documentació referent a l'església, essent la primera del 1115, quan Bernat de Guàrdia dóna a la seva muller Ermesseda béns situats a la parròquia de Sant Pere de Vallhonestà; posteriorment es citada a les llistes de les parròquies del bisbat de Vic anteriors al 1154, en les que trobem la parròquia de Valle honesta; a les llistes del 1361 i de 1438 ja no surt, probablement perquè perdé la condició de parroquial degut a la pesta negra, passant a ser sufragània de Sant Vicenç de Castellet; el 1685 és sufragània de Sant Vicenç de Castellbell, tornant a dependre de Castellet el 1870, quan aquesta recupera les funcions parroquials. Es constaten diferents etapes de construcció. La part més antiga és l'absis i l'inici de la nau, corresponents al segle XI. La resta de la nau s'edificà més tard possiblement per a reemplaçar una nau pre-romànica i que posteriorment es va refer en part el mur de ponent on s'assenta el campanar. Aquestes darreres obres sembla que es van fer a finals del segle XIII. El revestiment de la volta és la remodelació més moderna. Entre 1952 i 1955 va ser restaurada, amb campanyes posteriors que han millorat l'exterior principalment. Entre el 1983 i 1985 es repiquen i rejunten els murs exteriors, s'enderroca el cor i es consolida el campanar.

Bibliografia

AA.VV. (1985). Catalunya Romànica. Vol. XI, El Bages. Fundació Enciclopèdia Catalana. CANAL, P., VILA, M. (1986). Sant Vicenç de Castellet des de l'antiguitat als nostres dies. Llibreria Sobrero, Manresa, 3^a ed. GAVÍN, J.M. (1985). Inventari d'esglésies. Vol. 16 El Bages. Ed. Arxiu Gavín. Barcelona.

